

Publicerad 2015-01-12 22:02 av Hon kallar sig poet

2015-01-12

ursäkta, det är uttryck i detta fall.

Knullrufs och sugmärken

"Hur känner du...?"

Din röst lämnar inte rummet

Ett eko av din kyss

Vilar på mina axlar

Och min kropp

Vittnar om att dina händer

Fortfarande leker och stökar överallt

Även om jag rör mig utåt
Över tröskeln

Även om jag gömt nyckeln

Är jag förföljd av din doft
Jagad av dina smekningar vid mina lår
Omkullsprungen av din längtan
Och överfallen av dina bitt

På mina överarmar

När allt kommer omkring ...
När vi blivit tillräckligt varma i kläderna
Och dina sugmärken
Fått andas ut
Och alla igenimmade fönster

Torkat

Och mina tankar fått lägga sig till ro
Omsvepta
Av alla dina känslor
Som ett täcke runt min nakna hud

Och vi vilar
Med blicken mot himlen
Och något säger mig
Att svaret finns skrivet

i stjärnorna

Även om Du är där och nafsar
På mitt hjärta
Även om du tycker att jag är söt

i mitt knullrufs

- behöver vi liksom inte städa just

i dag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hon kallar sig poet med Poeter.se id #38499 innehar upphovsrätten